

Ἀπὸ τὴν μίνησιν τῶν Ἰδεῶν

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τὸ Ἐθνικὸν Γραφεῖον Οἰκονομικῆς Ἐρεῦνης τῶν Η.Π.Α.

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο (National Bureau of Economic Research; 1819 Broadway New York City 23, N.Y., U.S.A.) συνεστήθη τὴν 14 Ἰανουαρίου 1920 εἰς Νέα Νὺρκην, ὡς ἀνεξάρτητος ἰδιωτικὸς ἐπιστημονικὸς ὀργανισμὸς. Ἔχει ἔκτοτε στενὴν συνεργασίαν μετὰ κυβερνήσεων καὶ κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, διεθνῶν ὀργανισμῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, μεγάλων ἐπιχειρήσεων, συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων καὶ εἰδικῶν οἰκονομολόγων, οἰκονομομετρητῶν, οἰκονομικῶν στατιστικῶν καὶ λογιστῶν ἰδίᾳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς τὴν συνεργασίαν ταύτην συμβάλλει καὶ ἡ ἐκ μέρους τῶν πανεπιστημίων καὶ γενικῶς τῶν σχολῶν ἀνωτάτης ἐκπαίδευσως ἀξίους ἀποδοχῆς τῆς ἀπόψεως, ὅτι ἡ ἔρευνα ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐργασίας τοῦ διδακτικοῦ αὐτῶν προσωπικοῦ. Εἰς τὴν ἐν λόγω συνεργασίαν προστίθενται καὶ αἱ ἀξιολογήσεις τῶν Η.Π.Α. ἐπιστημονικαὶ ἑταιρεῖαι, ὡς αἱ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, Οἰκονομικῆς Ἱστορίας, Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως, Γεωργο-οἰκονομικῆς Στατιστικῆς, Λογιστῶν κ.λ.π.

Σχεδὸν πάντες οἱ ὡς ἄνω ὀργανισμοὶ συνεισφέρουν καὶ οἰκονομικῶς διὰ τὰ ἀναποκριθῆ τῷ Γραφεῖον τοῦτο εἰς τὴν μεγάλην ἀποστολήν του. Αἱ συνεισφοραὶ αὗται ἀποτελοῦν τὸν σπουδαιότερον πόρον τοῦ Γραφείου. Εἰς τὸν πόρον αὐτὸν προστίθεται καὶ τὸ καθαρὸν προϊόν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐκδόσεων αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν συνδρομῶν τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν.

Τὸ ἐν προκειμένῳ Γραφεῖον διοικεῖται ὑπὸ ἐξαμελοῦς διοικητικοῦ συμβουλίου 25μελοῦς συμβουλίου διευθυντῶν—ἐκπροσώπων τῶν συνεργαζομένων ὀργανισμῶν, 20μελοῦς μονίμου συμβουλίου ἐρεῦνης καὶ ὀκταμελοῦς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς. Μεταξὺ τῶν διοικούντων τὸ Γραφεῖον διακρίνονται προσωπικότητες διεθνοῦς κύρους, ὡς οἱ F. Burns, H. Groves, G. Haberler, S. Kuznets, F. Mills, F. Modigliani, G. Moore, R. Rugles, G. Stigler κ. ἄ.

Αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε ἔρευναι ὑπὸ τοῦ Γραφείου ἀναφέρονται κυρίως ὡς θέματα, σχετικὰ πρὸς τὰς μακροχρονίους τάσεις εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ἀπασχόλησιν, τοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους, τὸν πλοῦτον, τὸ εἰσόδημα, τὸν σχηματισμὸν τοῦ κεφαλαίου, τὰς τιμὰς, τὴν δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν, τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν διαφόρων χωρῶν, τὰς διεθνεῖς οἰκονομικὰς σχέσεις κλπ. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν ἐμφανίζονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ 1921 ἐτησίως ἐκδιδόμενας ἐκθέσεις, αἷτινες εἶναι κατατοπιστικαὶ καὶ περὶ τῆς ὅλης δραστηριότητος τοῦ Γραφείου, ὡς καὶ τὰς αὐτοτελεῖς αὐτοῦ ἐκδόσεις.

Ἐκ τῶν τελευταίων, ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ σειρά τοῦ πλοῦτου καὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἥτις ἤρχισεν ἐκδιδομένη τῷ 1937. Ἡ σειρά αὕτη ἐκ 15 μέχρι τοῦδε τόμων, ἀπέτελεσε τὴν βᾶσιν ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν ἐθνικῆς λογιστικῆς καὶ στατιστικῆς τῶν Η.Π.Α., ὡς καὶ τινων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

K.B.M.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν

Αὕτη συνεστήθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1951 καὶ ἀποτελεῖ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ παρόμοιαι εἰς ξένας χώρας, μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἐταιρείας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Σκοπὸς αὐτῆς

είναι ή ανάπτυξεις και ή διάδοσις τῶν οικονομικῶν ἐπιστημῶν, ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας διακρίνονται εἰς τακτικά, ἐπίτιμα, ἀντεπιστέλλοντα καί πρόσεδρα. Τακτικά μέλη εἶναι αὐτοδικαίως οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διατελέσαντες καθηγηταί και ὕψηγηταί οικονομικῶν ἐδρῶν τῶν ἀνωτάτων σχολῶν τῆς χώρας, ὡς και οἱ ἐκλεγόμενοι διὰ μυστικῆς πλειοψηφίας διδάκτορες τῶν οικονομικῶν ἐπιστημῶν, ἐφ' ὅσον διέπρεψαν ἐπιστημονικῶς και διαμένουν μονίμως ἐν Ἑλλάδι. Ἐπίτιμα μέλη ἐκλέγονται διακεκριμένα προσωπικότητες τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης. Ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἐκλέγονται οικονομολογοὶ μονίμως διαμένοντες εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Πρόσεδρα μέλη ἐκλέγονται πτυχιῶχοι οικονομικῶν ἐπιστημῶν ἐκδηλοῦντες ἐμπράκτως ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον.

Σήμερον ἡ Ἑταιρεία ἀριθμεῖ 45 ἐν συνόλῳ τακτικά μέλη. Ταῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς: Εὐάγγελος Ἀβέρωφ—Τσοῦτσας, Χρῖστος Ἀγαλλόπουλος, Σωτήριος Ἀγαπητίδης, Κωνσταντῖνος Ἀθανασιάδης, Βασίλειος Βογιατζῆς, Δημήτριος Γαλάνης, Μαρίνα Γουδῆ, Ἀχιλλεὺς Γρηγορογιάννης, Βασίλειος Δαμαλᾶς, Ἀντώνιος Δαμασκηνίδης, Παναγιώτης Δερτιλῆς, Δημήτριος Δελιβάνης Πέτρος Δημητρακόπουλος, Χρυσὸς Εὐελπίδης Παναγιώτης Ζακόπουλος, Ξενοφῶν Ζολῶτας, Ἰωάννης Ζίγδης, Ἀριστομένης Καλλιαβάς, Δημήτριος Καλιτσουνάκης, Ἰωάννης Κούλης, Δημοσθένης Κούσης, Ἀλέξανδρος Κόκκαλης, Γεώργιος Κολόμβος, Ἀχιλλεὺς Κομινός, Ἀλέξανδρος Κουκλέλης, Πέτρος Κουβέλης, Ἀνδρέας Κυρκιλίτσος. Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Κωνσταντῖνος Λεοντίδης, Κλαύδιος Μπανταλούκας, Ἰωάννης Παρασκευόπουλος, Γεώργιος Πεσματζόγλου, Ἰωάννης Πεσματζόγλου. Νικόλαος Πολύζος, Στυλιανὸς Πουλόπουλος, Δημήτριος Σάντης, Ἀνδρέας Σαουνάτσος, Ἀριστοτέλης Σίδερης, Ἀθανάσιος Σμπαρούνης, Γεώργιος Σπέντσας. Δημοσθένης Στεφανίδης, Μάριος Τιμαράς, Γεώργιος Χαλκίοπουλος, Πίνδαρος Χριστοδουλόπουλος και Ρένα Χριστούλα.

Ἡ Ἑταιρεία διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς συμβουλίου ἐπὶ διετῆ θητεία, τρία μέλη τοῦ ὁποίου δέον νὰ προέρχονται ἀνά ἐν ἐκ τῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν και Θεσσαλονίκης και τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν και Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς, ἡ Ἑταιρεία πραγματοποιεῖ ἀπὸ τῆς συστάσεώς τῆς και καθ' ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος σειρὰς ἀνακοινώσεων ἐπὶ θεμάτων θεωρητικῶν και οικονομικῆς πολιτικῆς κατὰ τὰς δημοσίας αὐτῆς συνεδριάσεις, καθ' ἃς καλοῦνται και προσέρχονται και οἱ κυριώτεροι ἐκπρόσωποι τοῦ πολιτικοῦ τῆς χώρας κόσμου. Μεθ' ἑκάστην ἀνακοίνωσιν ἀκολουθεῖ κριτικὴ τῆς ἀνακοινώσεως και συζήτησις αὐστηροῦ ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος. Ἡ Ἑταιρεία μετέχει ἐπίσης τακτικῶς τῶν συνεδρίων τῆς Διεθνούς Ἑταιρείας, διὰ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς.

Ἡ προσοχὴ τῆν Ἑταιρείας ἐστράφη τελευταίως εἰς τὴν δημιουργίαν ἀξιολογῶν οικονομικῆς βιβλιογραφίας παρ' ἡμῖν. Πρὸς τοῦτο, συνεκρότησεν ἐπιτροπὰς μεταφράσεως ξένων βασικῶν ἔργων τῆς συγχρόνου οικονομικῆς ἐπιστήμης, καταρτίσεως λεξικοῦ οικονομικῶν ὄρων και μελέτης προβλημάτων θεωρητικῶν και τῆς ἑλληνικῆς οικονομίας. Ἡ πρώτη τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν ἤρχισεν ἀπὸ ἔτους νὰ προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν μεταφράσεων, μέσῳ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Ἀργ. Παπαζήση. Αἱ μέχρι τοῦδε δημοσιευθεῖσαι εἶναι αἱ ἑξῆς: John M. Keynes «Ἡ γενικὴ θεωρία τῆς ἀπασχολήσεως, τοῦ τόκου και τοῦ χρήματος» (μεταφραστῆς Δημ. Ι Δελιβάνης), John R. Hicks και Albert G. Hart «Εἰσαγωγή εἰς τὴν οικονομικὴν» (μεταφραστῆς Κλ. Β. Μπανταλούκας), R.G.D. Allen «Στατιστικὴ» (μεταφραστῆς Κων. Α Ἀθανασιάδης) και Marcel Pauwels «Οἰκονομικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων» (μεταφραστῆς Μάριος Ε. Γεωργιάδης).

Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Κριτικὴ μελέτη «ἐπὶ μεθόδου ὑπολογισμοῦ τοῦ μέσου ἀριθμητικοῦ και τῆς τυπικῆς ἀποκλίσεως μιᾶς κατανομῆς συχιοτήτων».

Εἰς τὸ τεῦχος 10 τοῦ τόμου Ζ (1956 57) ἐδημοσιεύθη μελέτη τοῦ κ. Ε. Ζούλια ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπὶ μιᾶς νέας μεθόδου ὑπολογισμοῦ τοῦ μέσου ἀριθμητικοῦ και τῆς τυπικῆς

ἀποκλίσεως μιᾶς κατανομῆς συχνότητων εἰς περίπτωσιν ἰσαπεχουσῶν τιμῶν τῆς μεταβλητῆς».

Ἐπιτραπήτω μοι ὁμως νὰ πιστεύω ὅτι ἡ διατυμpanιζομένη μέθοδος ὡς νέα τοιαύτη εἶναι πολὺ γηραιά, διότι τὸ πρῶτον ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Sir G. F. Hardy, κατὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν Ἀγγλικῶν πινάκων θνησιμότητος 1863—1893, περιληφθεῖσα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ W. Palin Elderton «Frequency curves and Correlation» ἀπὸ τοῦ 1906!!! Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην ἐκδοσιν (1927) ἦν ἔχω ὑπ' ὄψει, εἰς τὴν σελίδα 20, περιγράφεται λεπτομερῶς. Ἐκτὸς τούτου ὁ J. Mounsey εἰς τὸ «Introduction to Statistical Calculations» εἰς σελίδα 147, δίδει παράδειγμα, ἐνῶ χρησιμοποιεῖ τοὺς τύπους :

$$x = I \pm \omega F_1 + \omega$$

$$\sigma^2 = \omega^2 [2F_2 - F_1 - F_1^2]$$

ὅπου τὰ γράμματα ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ τοιαῦτα τοῦ κ. Ζούλια ὡς ἔπεται :

$$F_1 = K_1/N, \quad F_2 = \Delta_1/N, \quad \omega = c \text{ κλπ.}$$

Συνεπῶς δὲν βλέπω εἰς τί συνίσταται ἡ νέα αὕτη μέθοδος, ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Ζ. ἠγνῶει τὴν διεθνῆ βιβλιογραφίαν!!!

K. A. Ἀδανασιάδης

Καθηγητῆς τῆς Στατιστικῆς Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.

Υ.Γ. Σημειωτέον ὅτι καὶ εἰς τὸ «Calculus of observations» τῶν Whittaker—Robinson (1926, σελίς 192 καὶ ἀκολουθῶς) ἐκτίθεται ἡ νέα μέθοδος ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, μετὰ σχετικοῦ παραδείγματος, ἀναλυτικώτατα ἐκτιθεμένου.

H. Duncan Hall and C. C. Wrigley (with a chapter by J. D. Scott) : Studies of overseas supply. London, Longmans—Green & Co., 1956. Pp. XI + 537, Price 37 S and 6 D.

Ἀπὸ τινων ἐτῶν, μεταπολεμικῶς, ἤρchiσεν ἡ ἐκδοσις ἐν Λονδίῳ, ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἐκδοτικοῦ οἴκου καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Sir Keith Hancock, ὀλοκλήρου σειρᾶς τόμων ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἰδίᾳ ἀπὸ οικονομικῆς ἀπόψεως. Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν οἱ ἐπόμενοι τόμοι :

α) Εἰσαγωγικοῦ χαρακτῆρος : 1) R. M. Titmus : Προβλήματα κοινωνικῆς πολιτικῆς, 2) W. K. Hancock καὶ M. M. Gowing : Ἡ βρετανικὴ πολεμικὴ οἰκονομία, 3) M. M. Postan : Ἡ βρετανικὴ πολεμικὴ παραγωγή καὶ 4) Κεντρικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας : Στατιστικὰ δεδομένα τοῦ πολέμου.

β) Γενικῆς φύσεως : 1) W. N. Medlicott : Οἰκονομικὸς ἀποκλεισμός, 2) K. A. H. Murray : Γεωργία, 3) R. F. Hammond : Τροφαί, 4) E. L. Hargreaves καὶ M. M. Gowing : Πολιτικὴ βιομηχανία καὶ ἐμπόριον, 5) C. M. Kohan : Ἔργα καὶ οἰκοδομαί, 6) C. B. A. Behrens : Ἐμπορικὴ ναυτιλία καὶ πολεμικαὶ ἀπαιτήσεις, 7) T. H. O'Brien : Πολιτικὴ ἄμυνα καὶ 8) S. M. Ferguson καὶ H. Fitzgerald : Μελέται ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν.

γ) Πολεμικῆς παραγωγῆς : 1) W. Ashworth : Συμβόλαια καὶ χρηματοδότησις, 2) F. Huastfield : Ὁ ἔλεγχος τῶν πρώτων ὑλῶν, 3) H. Duncan Hall : Βορειο-ἀμερικανικὴ προσφορὰ καὶ 4) H. Duncan Hall καὶ C. C. Wrigley : Μελέται ἐπὶ προσφορᾶς πέραν τῶν θαλασσῶν.

Εἰς τὴν σειρὰν ταύτην πρόκειται συντόμως νὰ ἐκδοθοῦν καὶ οἱ ἐξῆς ἀκόμη τόμοι :

α) Γενικῆς φύσεως : 1) R. S. Sayers : Δημοσιονομικὴ πολιτικὴ, 2) H. M. D. Parker : Ἀνθρώπινον δυναμικόν, 3) S. Weitzman : Ἐκπαίδευσις, 4) C. I. Savage : Ἐσωτερικαὶ μεταφοραὶ καὶ 5) D. F. Payton · Smith : Πετρέλαιον.

β) Πολεμικής παραγωγής : 1) P. Inman : 'Εργασία εις βιομηχανίας πολεμοφοδίων και 2) W. Hornby : 'Εργοστάσια και έγκαταστάσεις.

Ο έν έπι κεφαλίδι τόμος, με μελέτας έπι προσφοράς άγαθών πέραν τών θαλασσών, είναι συμπληρωματικός του κατά τό 1955 έκδοθέντος περί τής βορειο - άμερικανικής προσφοράς, ένθα περιγράφονται τά μεγαλύτερα προβλήματα τής πολιτικής όσον άφορά τήν ροήν μεγάλων ποσοτήτων πολεμικού ύλικού έκ τών 'Ηνωμένων Πολιτειών τής 'Αμερικής και του Καναδά πρós τήν Εύρώπην και κυρίως πρós τάς έντός και έκτός του 'Ηνωμένου Βασιλείου βάσεις άνεφοδιασμού.

Οί συγγραφείς του παρόντος τόμου παρουσιάζουν λεπτομερώς τόν τρόπον και τό μέγεθος του έπιτευχθέντος άποτελέσματος έκ τής άσκηθείσης τότε γενικής πολιτικής προσφοράς άγαθών. Ειδικώτερον, άναλύονται τά είδη και αί ποσότητες τών υπό τής Βορείου 'Αμερικής προσφερθέντων εις τούς λοιπούς συμμάχους άγαθών και περιγράφονται αί μέθοδοι πραγματοποίησεως τών έν λόγω προσφορών. 'Η έν προκειμένω πολιτική και αί σχετικαί μέθοδοι ύφίσταντο έκάστοτε προσαρμογάς άνάλόγους πρós τάς μεταβολάς τής φύσεως του προβλήματος τής άμερικανικής κατά τά διάφορα στάδια του πολέμου, πρó παντός άπό τής έφαρμογής τής άμερικανικής πολιτικής «έκμισθώσεως και δανεισμού».

'Η έν προκειμένω συνεργασία τών 'Ηνωμένων Πολιτειών τής 'Αμερικής, του Καναδά και του 'Ηνωμένου Βασιλείου ήτο τοιαύτη μετά τήν έπίθεση των 'Ιαπώνων εις τό Pearl - Harbour, ώστε να μη ύφίσταται προηγούμενον εις τήν Ιστορίαν τών στρατιωτικών συμμαχιών. 'Η συνεργασία αύτη έπιτυγχάνετο κυρίως διά τών «κοινών συμβουλίω» τών όποίων ή γένεσις, ή όργάνωσις και ή λειτουργία άπασχολούη έκτείνως τούς συγγραφείς του τόμου τούτου. Τά συμβούλια ταύτα έστηρίζοντο έπι τής άρχής ότι πολεμοφόδια, πρó ται ύλαι, παραγωγική δραστηριότητα και ναυτικά μεταφοραί έπρεπε να διεύωνται υπό ένιαίας οικονομικής πολιτικής, διά τό κοινόν καλόν.

Παραλλήλως πρós τά ως άνω συμβούλια, συνεστήθη εις Η.Π.Α. και εις μέγας και πολυσύνθετος βρετανικός όργανισμός, εις όν ειργάζοντο έντατικώς διάφοροι άποστολαί συκείμενοι έξ έκπροσώπων τών διαφόρων άμερικανικών κρατικών ύπηρεσιών και τών συμμαχών χωρών. Ο συντονισμός του έργου τών άποστολών αυτών άπετέλεσεν έν τών πλέον δυσχερών διοικητικών προβλημάτων, περί οδ γίνεται ένταύθα εύρύς λόγος.

Εις τήν άνταλλαγήν ύλικών άγαθών, αί Η.Π.Α. ήσαν κατά τό πλείστον αί προσφέρουσαι, ένω τό 'Ηνωμένον Βασίλειον ό άποδέκτης. Έν τούτοις, εις τό πεδίο τής έπιστημονικής και τής τεχνικής ένημερώσεως παρατηρείται ίση προσφορά μεταξύ των.

'Η σπουδαιότητα του τόμου τούτου, ως και τής όλης σειράς, διά τούς άσχολούμενους με θέματα οικονομικής και όργανωτικής είναι προφανής.

K.B.M.

Les aventures de la science par Emile Girardeau. Essai sur l'évolution de l'esprit scientifique. Paris. Flammarion, 1957. Pp. 282, 750 fr.

'Ηδη αί πρó ται θεωρίαί του άριθμού και τής έκτάσεως ήσαν περιπέτειαί του πνεύματος. Τήν άπλήν διαπίστωσην τών γεγονότων ήκολούθη ή όργάνωσις τών κανόνων. Μετά τήν πρώτην ούτήν έρευνην περι τών θεμελιών τής έπιστημονικής γνώσεως ό Emile Girardeau δεικνύει τήν όργανωτικήν ένέργειαν τής έπιστήμης τών μεγάλων αίωνων : XVIIου, XVIIIου, XIXου. Ένταύθα θίγει τήν τρίτην περιπέτεια, εκείνην ήτις ήρχισεν ήδη με τήν Σχετικότητα, τήν 'Ατομιστικήν, τήν Κυβερνητικήν. Ο συγγραφεύς έπεφύλαξεν εις τό βιβλίον του τήν άναγκαίαν άπλοτητα διά να είναι προσιτόν εις πάντα μορφωμένον άνθρωπον.

Π. Κ.

Comment gérer votre portefeuille par Gérard Vidalenche : La Bourse. Paris, Delmas, 1957. Pp. 132, 1,480 fr.

Ο συγγραφεύς, άφοδ περιγράφει τήν όργάνωσην τών χρημαστηρίων άξιών και τών διαφόρων κατηγοριών μεσαζόντων οίτινες μετέχουν τής λειτουργίας των,

ἐπεξηγεί τι ἀφοροῦν αἱ χρηματιστηριακαὶ συναλλαγαὶ καὶ πῶς πραγματοποιοῦνται. Ἐπωφελεῖται οὗτος τῆς εὐκαιρίας διὰ τὰ ἐξηγήσει τοὺς τύπους κινητῶν ἀξιών, τὴν διαπραγμάτευσιν τῶν κρατικῶν δανείων, τὸ καθεστῶς τῶν ξένων ἀξιών κλπ. Ἀκολούθως ἐπανέρχεται εἰς τὰς χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς, μετὰ τὴν μελέτην τῆς ἀγορᾶς τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος. Αἱ συναλλαγαὶ τοῖς μετρητοῖς, ὑπὸ προθεσμίαν καὶ μετὰ πρῖμ, περιγράφονται ἐν συντομίᾳ πρὶν ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς μεσάζοντας, τῶν ὁποίων ἀναλύονται αἱ ὑποχρεώσεις. Τὰ ἔξοδα καὶ οἱ φόροι ἐρευνῶνται ὁμοίως. Ἐπειτα ἀκολουθοῦν συμβουλαὶ διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν ἀξιών. Τὸ σύνολον τοῦ ἔργου ἀναγινώσκειται εὐχερῶς, χωρὶς θεωρητικὰς ἢ δογματικὰς ἀπαιτήσεις. Γραφὲν ἀπὸ ἐμπειρικῶν διὰ τὰ φωτίσει τὴν πρακτικὴν, ἀνταποκρίνεται πολὺ καλῶς πρὸς τὸ ἐπίγραμμα τῆς σειρᾶς ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται: «Ἡ πείρα ἐκάστου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὄλων».

Γραφεῖον Ἐρευνῶν Α.Σ.Β.Σ.

La société française contemporaine par Henri Calvet. Paris, F. Nathan, 1956. Pp. 400.

Τὸ πρῶτον μέρος προσπαθεῖ νὰ διατυπώσῃ τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς συγχρόνου γαλλικῆς κοινωνίας. Τὸ γεωγραφικὸν πλαίσιον, τὰ στάδια τῆς ἱστορικῆς μορφώσεως, τὰς δημογραφικὰς διαρθρώσεις. Τὸ δεύτερον μέρος ἀφιερῶται εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον: τοπεῖα, παλαιοὶ καὶ νέοι πολιτισμοί, τεχνικαὶ πρόοδοι, ὁδοὶ καὶ δρόμοι τῆς ὑπαίθρου, πόροι τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, ἀγροτικὴ ζωὴ. Τὸ τρίτον μέρος πραγματεύεται περὶ τοῦ ἀστικοῦ κόσμου: τῶν πόλεων, τῆς περιοχῆς Παρισίων, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας, τὰς κοινωνικὰς κατηγορίας. Τέλος τὸ τέταρτον καὶ τελευταῖον μέρος ἀφορᾷ τὰς ἰδεολογικὰς ομάδας: ομάδας θρησκευτικὰς καὶ πολιτικὰ κόμματα. Τὸ σύνολον εἶναι ἀναγκαίως πολὺ σύντομον. Ἰδίᾳ ἡ ποιότης τῶν ἀναλύσεων, ἥτις εἶναι βεβαία, φαίνεται ὅτι δὲν εὐρίσκειται εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος μετὰ τὰς συνθέσεις. Ὅμοίως τὸ ἐνδιαφέρον τῶν περιγραφῶν εἶναι μείζον τοῦ τοιοῦτου τῶν ἐπεξηγήσεων. Ἐν ἔργον τοιαύτης φύσεως, λόγῳ τῶν δυσχερειῶν του καὶ τῆς εὐρύτητός του, ἀπαιτεῖ ἴσως περισσότερον τὴν συνεργασίαν τῶν εἰδικῶν τῶν διαφόρων ἐνδιαφερομένων ἐπιστημονικῶν κλάδων παρὰ τὸ ἔργον ἑνὸς προσώπου, ὅσονδῆποτε μορφομένον καὶ εἶναι τοῦτο. Ὁ συγγραφεὺς ὅστις εἶναι ἱστορικός, φαίνεται ἄλλως τε περισσότερον προσανατολισμένος πρὸς τὴν προοπτικὴν τοῦ κοινωνικοῦ ἱστορικοῦ. Δὲν πρόκειται νὰ ἀμφισβητήσωμεν τὴν σοβαρότητα τῶν «προϋποθέσεων». Μία ὁμως ἀνάγκη τοῦ εἴδους, ἣν ἀπαιτεῖ τὸ ἔργον τοῦτο, προϋπέθετε ἐμβριθῆ γνῶσιν τοῦ ρόλου ποῦ τοῦ ἀνήκεν εἰς τὸ πεδῖον τῶν οικονομικῶν γεγονότων καὶ τῆς τεχνικῆς, ὡς καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος. Οἱ πόλεμοι καὶ ἡ παγκόσμιος οικονομικὴ κρίσις τοῦ 1930 ἐβάρυνον σημαντικῶς ἐπὶ τῆς γαλλικῆς κοινωνίας. Ἡ δημογραφία, αἱ οἰκονόμειαι, αἱ κοινωνικαὶ σχέσεις, τὸ καθεστῶς τῶν ἐπιχειρήσεων ὁ ρόλος τῆς ἀγορᾶς, μετεμορφώθησαν ριζικῶς ἀπὸ τὸ 1914.

Ἐὰν ἡ ἀντίθεσις «πόλεις—ὑπαίθρος» διατηρεῖ ὅλην τὴν ἀξίαν της, ὁ παρεμβατισμὸς τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἐγνώρισε τοιαύτην ἀνθησιν, ὥστε νὰ φαίνεται δυσχερὲς νὰ μὴ ἐξάρωμεν τὸν θεμελιωδῶς νέον αὐτὸν χαρακτήρα. Ἡ πολιτικὴ κοινωνιολογία δὲν δύναται, οὔτε καὶ αὐτή, νὰ ἀρκεσθῇ εἰς συνοπτικὰς περιλήψεις. Θὰ ἔπρεπε, λ.χ., νὰ ἐξηγήσωμεν τι ἀπέγινον εἰς τὴν σημερινὴν Γαλλίαν ρεύματα ὡς ὁ κοινωνικὸς καθολικισμὸς καὶ ὁ σοσιαλισμὸς, ὡς ἐνεφανίζοντο πρὸ τοῦ 1914 καὶ νὰ καταδείξωμεν διατὶ ἐξελίχθησαν εἰς τὰς κατευθύνσεις ἃς ἔλαβον. Τὸ μέρος τῶν ἀριθμῶν εἶναι ἴσως πολὺ μέγα εἰς μίαν σύνθεσιν τοῦ εἴδους τούτου. Ἀναμφιβόλως ὁ ἀριθμὸς ἔχει συχνὰ μείζονα δύναμιν ὑποβολῆς ἀπὸ τὸν λόγον. Δὲν εἶναι ὁμως τοῦτο πάντοτε ἀληθές, καθόσον ὁ ποιοτικὸς χαρακτήρ δὲν δύναται νὰ ἀποθοῇ μετὰ στατιστικὰ τινὰ στοιχεῖα, ἀκόμη καὶ ὅταν ταῦτα ἐξελέγησαν

καλῶς. Αἱ ἐπιφυλάξεις ἢ εἰσηγήσεις αὐταὶ δὲν ἀφαιροῦν, ἐν τούτοις, τίποτε ἀπὸ τὸ μορφωτικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ εἶναι ἀναμφίβολου καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ἀξίαν ἀναγνωρίζομεν.

Π. Γ. Ζ.

Le Problème Social à travers l'histoire par L. de Riedmatten.
Préf. de J. Fourastié, 2e éd., Paris, G.D.J., 1957. Pp. 464, 1.900 fr.

Εἶναι προφανῶς ἀδύνατον νὰ ἐπιθυμῇ τις νὰ κάμῃ τὸ διάγραμμα, εἰς ὀλιγώτερον τῶν 500 σελίδων, τῆς κοινωνικῆς ἐξελίξεως, καθ' ὅλην τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν ἀπὸ τὴν πρωτόγονον κοινωνίαν μέχρι τῶν προσφάτων γεγονότων τῆς Οὐγγαρίας. Θὰ ἐχρειάζοντο ἰκανότητες διὰ τὴν σύνθεσιν αἵτινες ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὸ στάδιον τῆς ἀναλυτικῆς περιγραφῆς κατὰ «ἐποχὰς» καὶ κατὰ χώρας. Τὸ «περιβάλλον» ὅπερ προσφέρουν οἱ διάφοροι λαοί, δὲν εἶναι τὸ ἴδιον τόσον ἕνεκα τῶν γεωγραφικῶν πλαισίων ὅσον καὶ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων. Δὲν πρόκειται λοιπὸν ἐνταῦθα παρὰ διὰ μίαν μύθσιν, μίαν εἰσαγωγὴν. Ἀπευθυνόμενοι εἰς μὴ εἰδικούς, μὲ συντμήσεις, διὰ τὴν συμπύκνωσιν κατὰ τὸ δυνατόν περισσότερον, διατρέχομεν δύο, μεταξὺ ἄλλων κινδύνους :

Ἐν πρώτοις, νὰ μὴ γίνωμεν ἀκριβῶς ἀντιληπτοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας. Ἀκολούθως, νὰ δώσωμεν σχηματικὰ παραστάσεις ὑπερβολικὰς καί, κατὰ συνέπειαν, νὰ παραμορφώσωμεν τὰ πράγματα, ἀντὶ νὰ τὰ ἀπλοποιήσωμεν. Ἐν τούτοις εἶναι δυνατόν, ὡς γράφει ὁ κ. Fourastié εἰς τὸν πρόλογον τοῦ βιβλίου, μίαν ἐργασία τοῦ εἵδους τούτου νὰ εἶναι χρήσιμος διὰ τὴν προκαλῆ τὴν περιέργειαν καὶ νὰ διεγείρῃ τὴν διάθεσιν διὰ μελέτας περισσότερον ἐμβριθεῖς. Οὐχ ἦττον θὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡσθάνθημεν κάποτε ἀνησυχίαν νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν προλογόντα ὅταν βεβαιοῖ ὅτι αἱ φιλελεύθεραι πεποιθήσεις τοῦ συγγραφέως—αἵτινες ἀποτελοῦν νόμιμον δικαίωμά του καὶ τὰς ὁποίας οὐδεὶς τοῦ ἀμφοσητεῖ—δὲν ἔχουν οὐδεμίαν σπουδαιότητα «καθόσον ὁ ἀναγνώστης ἔχει διάνοιαν ἐπαρκῶς ἰσχυράν διὰ νὰ ἀντιστῇ νικηφόρως εἰς τὸν συγγραφέα». Ἴσως πρόκειται περὶ ἰδιορρύθμου αἰσιοδοξίας τὴν ὁποίαν οὐδόλως ἐπιβεβαιοῖ ἡ πείρα τῆς ἐκπαίδευσσεως τῶν λαϊκῶν τάξεων. Ἀφοῦ δὲν βλέπομεν εἰς τοίους θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπευθυνθῇ τὸ παρὸν βιβλίον, πλὴν τοῦ μεγάλου κοινοῦ τῆς νεολαίας ἢ τῶν μὴ εἰδικῶν, πρέπει συνεπῶς νὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ ἀντιλήψεις τοῦ συγγραφέως τὸν ὀδηγοῦν, πολὺ συχνά, εἰς τελειῶς προσωπικὰς ἐρμηνείας, τὰς ὁποίας ἢ εὐρύτης τοῦ θέματος ἐμποδίζει τὸν συγγραφέα κατὰ τὸ πλεῖστον νὰ χρωματίσῃ καί, ἀκόμη περισσότερον, νὰ δικαιολογήσῃ.

M. K. M.

Le Connaissance direct par Georges O. Robert - Tissot : Préf. de R. Cottier. Paris, L.G.D.J., 1957. Pp. VIII + 154, 1.500 fr.

Ὁ κ. Tissot εὐρίσκειται ἐπαγγελματικῶς εἰς ἐπαφὴν ἀπὸ τινα ἔτη μὲ τοὺς μεταφορεῖς διὰ ξηρὰς, θαλάσσης καὶ ἀέρος καὶ γνωρίζει τὸ πλεονέκτημα ὅπου θὰ παρουσιάζε ἢ συνδυασμένη μεταφορὰ σιδηροδρόμου καὶ ὑπερποντίου ἀτμοπλοῖας, τοῦ ὁποίου ἢ πραγματοποιήσις θὰ διευκολύνετο μὲ τὴν «ἄμεσον» φορτωτικήν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ εὕρισκον οὕτω τὸ πλεονέκτημα τῆς ἐνότητος τοῦ τίτλου καὶ τὴν δυνατότητα τῆς διαπραγματεύσεως αὐτοῦ. Ἐξ ἄλλου, τὰ κέντρα συναλλαγῆς, τόσον τὰ τῆς ἐνδιαμέσου διαδρομῆς, ὅσον καὶ τὰ τῆς ἀποθηκείσεως θὰ ἦσαν οὕτω ἀποκεντρωμένα. Ὁ συγγραφεὺς, ἀφοῦ καταδεικνύει τὴν χρησιμότητα αὐτῆς τῆς φορτωτικῆς, προτείνει ἐνδιαφέρουσαν νομικὴν καὶ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς.

Π. Κ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Κατεργασίας Καννάβεως,

ΕΤΟΣ

Γεν. Ίσολογισμός τής 31ης

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα (Ἀθηνῶν—Κερκύρας)			
Ταμείον	Δρχ.	506 284,55	
Χρεόγραφα και Ὁμολογ. Ἐθν. Δανείου 1954	>	132 454.—	
Τράπεζαι	>	<u>1 559 966,65</u>	2 198 705,20
Ἐμπορεύσιμα (Ἀθηνῶν—Κερκύρας)			
Κάνναβις—Ἰούτη—Σιζάλ	>	4 319 471.—	
Προϊόντα Καννάβεως—Ἰούτης—Σιζάλ	>	3 196 055.—	
Ἵλικά—Ἀνταλλακτικά και Καύσιμα	>	<u>1 020 574,45</u>	8 536 100,45
Ἀπαιτήσεις (Ἀθηνῶν—Κερκύρας)			
Προκαταβολαι πρώτων ὑλῶν και ὑλικῶν	>	113 075,15	
Διάφοροι χρεωστικοὶ λογαριασμοὶ	>	7 928 309,60	
Ἐπισφαλεῖς Ἀπαιτήσεις	>	<u>106 531,10</u>	8 147 915,85
Ἀκίνητοποιήσεις (Ἀθηνῶν—Πειρ. Κερκύρας)			
Γήπεδα Ἐργοστασίων	>	1 240 764,50	
Κτίρια Ἐργοστασίων	>	7 169 414,30	
Μηχανήματα και Ἐργαλεῖα	>	12 985 275.—	
Κτίρια Γραφείων	>	1 290 504,60	
Ἐγκαταστάσεις Γραφείων	>	663 453.—	
Αὐτοκίνητα	>	<u>133 168.—</u>	23 482 579,40
Λογαριασμοὶ ἀποτελεσμάτων			
Γενικά Ἀποτελέσματα Ἐταιρείας	>	1 445 463,05	
Δ)σμός «Διαφορὰ Ἀναπροσαρμογῆς»			
B.Δ. 14.11.1956	>	<u>2 783 549,70</u>	4 229 012,75
		Τὸ ὅλον	<u>46 594 313,65</u>
Λογ)σμοὶ Τάξεως			683 513.—
		Σύνολον	<u>47 277 826,65</u>

ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1956

ΧΡΕΩΣΙΣ			
Ζημία παρελθούσης χρήσεως	>		896 277,45
Ζημία ἐκ πωλήσεως αὐτοκινήτου	>	50 244.—	
Γενικά ἔξοδα	>	560 956,50	
Ἄμοιβαί Προσωπικῶ	>	13 243 027,20	
Δωρεαὶ ὑπὲρ Φιλανθρωπικῶν σκοπῶν	>	61 540,50	
Ἐξοδα Ἐμπ)των — Τόκοι και Προμήθειαι	>	5 053 861,45	
Φόροι Διάφοροι και Χαρτόσημα	>	<u>435 921,30</u>	19 405 550,95
		Σύνολον	<u>20 301 828,40</u>

*Ἐν Ἀθήναις τῇ

Ἐἶς Σύμβουλος
Στ. Κωστελέτος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Θεόδωρος Α. Δεσύλλας

"ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ,,

Ίούτης και Λίνου

ΚΕ'.

Δεκεμβρίου 1956

Κεφάλαια :

	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Μετοχικόν (25.000×1000) προσηρμοσμένον	Δρχ. 11 827 500.—	
Τακτικόν Ἀποθεματικόν	> 1 423 000.—	
Είδικη Κράτ. άρθρ. 18. Α.Ν. 942/1949	> 1 719 840.—	14 969 840.—
Ἀποσβέσεις :		
Προηγούμενων ἐτῶν προσηρμοσμένα		14 375 431,80
Ὑποχρεώσεις πρὸς τρίτους		
Τράπεζαι	> 6 723 106,10	
Γραμμάτια Πληρωτέα	> 3 531 545,80	
Δάνεια Διάφορα	> 5 740 315.—	
Διάφοροι πιστωτικοὶ λ)σμοὶ	> 1 254 074,95	17 249 041,85

Λ)σμοὶ Τάξεως

Τὸ ὅλον	46 594 313,65
	683 513.—
Σύνολον	47 277 826,65

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΚΕ'. ΧΡΗΣΕΩΣ μὲ 31ην Δεκεμβρίου 1956

	ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Μικτὸν Κέρδος καὶ διάφορα ἔσοδα	>	18 856 365,35
Ζημία μεταφερομένη εἰς Νέον	>	1 445 463,05

Σύνολον 20 301 828,40

31η Δεκεμβρίου 1956

Οἱ ἐλεγκταὶ
Χ. Παναγόπουλος, Κ. Δημητριάδης

Ὁ Διευθυντὴς Λογιστηρίου
Χρ. Διονυσάτος

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ώς παράγρ. 4 άρθρου 10 Β.Δ. 14.11.1956

(ως έτροποποιήθη υπό τής ΚΕ' Τακτικής

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα ('Αθηνών—Κερκύρας)

Ταμείον	Δρχ.	506 284,55	
Χρεόγραφα και 'Ομολογ. 'Εθν. Πισσαγ. Δαν. 1954	»	132 454,—	
Τράπεζαι	»	1 559 966,65	2 198 705,20

'Εμπορεύσιμα ('Αθηνών—Κερκύρας)

Κάνναβις—'Ιούτη—Σιζάλ	»	4 319 471,—	
Προϊόντα Κανάβεως—'Ιούτης—Σιζάλ	»	3 196 055,—	
'Υλικά—'Ανταλλακτικά και Κάσιμα	»	1 020 574,45	8 536 100,45

'Απαιτήσεις ('Αθηνών—Κερκύρας)

Προκλαί πρώτων ύλων και 'Υλικών	»	113 075,15	
Διάφοροι Χρεωστικοί Λ)σμοί	»	7 928 309,60	
'Επισηαλείς 'Απαιτήσεις	»	106 531 10	8 147 915,85

'Αμνητοποιήσεις ('Αθηνών—Πειρ.—Κερκύρας)

Γήπεδα 'Εργοστασίου	»	1 828 496,60	
Κτίρια 'Εργοστασίων	»	9 921 607,60	
Μηχήματα και 'Εργαλεία	»	18 294 945,90	
Κτίρια Γραφείων	»	1 860 055,20	
'Εγκαταστάσεις Γραφείων	»	900 009,80	
Αυτοκίνητα	»	162 221,80	32 967 336,90
		Τό όλον	51 850 058,40

Λογ)σμοί Τάξιως

683 513,—
Σύνολον Δρχ. 52 533 571,40

Εἶς Σύμβουλος

Στ. Κωστελέτος

'Εν 'Αθήναις τῇ

'Ο Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Θεόδωρος Α. Δεσύλλας

'Ακριβές αντίγραφον ἐκ

'Εν 'Αθήναις τῇ

ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1957

«Περί 'Αναπροσαρμογής 'Ισολογισμών»

Γενικής Συνελεύσεως τών Μετόχων)

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαια :

Μετοχικόν προσηρμοσμένον

Β.Δ. 14.11.1956

Δι.χ. 17 430 000.—

Μείον :

Χρ. 'Υπ. Διαφ. ἐξ ἀναπροσαρμογῆς

> 3 610 997,20

Χρ. 'Υπ. Λ)σμοῦ

'Αποτέλεσμα Χρήσεων

> 1 445 463,05

Μεταφορ. ὑπολ. εἰς Τακτικὸν 'Αποθεματικὸν

> 23 539,75 , 5 080 000.—

Μετοχικὸν Κεφάλαιον

> 12 350 000.—

Τακτικὸν 'Αποθεματικὸν

> 23 539,75

Εἰδικὴ Κράτησις ἄρθρ. 18 ΑΝ. 942/1949

> 2 142 780.— 14 516 319,75

'Αποσβέσεις :

Πρηγουμένων ἐτῶν προσηρμοσμένα

» 20 084 696,80

'Υποχρεώσεις πρὸς τρίτους

Τράπεζαι

> 6 723 106,10

Γραμμάτια Πληρωτέα

> 3 531 545,80

Δάνεια 'Εταιρίας Πληρωτέα

> 5 740 315.—

Διάφοροι Πιστωτικοὶ Λ)σμοὶ

> 1 254 074,95 17 249 041,85

Τὸ ὅλον 51 850 058,40

Λογ)σμοὶ Τάξεως

683 513.—

Σύνολον Δρχ. 52 533 571,40

19 'Ιουνίου 1957

Οἱ 'Ελεγκταί

'Ο Διευθυντῆς Λογιστηρίου

Χ. Παναγόπουλος, Κ. Δημητριάδης

Χρ. Διονυσάτος

τοῦ παρ' ἡμῖν πρωτοτύπου

19η 'Ιουνίου 1957